SANT JOAN DE MORÓ: 1931 - 1938

ENTRE LA VIDA I L'ESCOLA

Jo portava en els ulls i en el cor altres paisatges, altra gent, ~~altres pobles~~ i altres pobles. El canvi de residència, sapiè de colp una etapa molt entranyable de la meva vida. Fo venia d'Ortells (Els Ports) on havia estat dos anys 1926-1930. (un poblet de 250 habitants i 14 xiquets a l'escola), situat a la dreta del riu Bergantes, just la carretera de Forcall a Sorita. Fació anys que encara rodant pels mòns i l'arribada a Ortells fou com el tornar a casa després d'una llarga absència. Allí vaig conèixer ~~molts~~ nines amb gent bona i senzilla que havia deixat ~~record~~ un record a flor de pell, vaig estar ~~i~~ a uns poblets de vida dura i callada, vaig petjar camins, barrancs i muntanyes i ra crita va endinsallar-si entre uns paisatges d'aspres, inquietants, ~~de~~ bosc ~~ombrívoles~~ amb les seves boniatles ~~[illegible]~~ i uns ~~[illegible]~~ cels blaus i neti plens de clavors passejats per núvols de neve. que ~~tot~~ ~~van~~ ~~despertar~~ em ~~un~~ munt de versos que van aparèixer en el meu primer llibre de poemes.

Tot això desaparegué de sobte quan a començaments del 1931 vaig traslladar-me a Sant Joan de Moró. (Vilafamés) a la Plana Baixa. Moró era una altra cosa, oficialment era (i encara ho és?) una aldea agregada a Vilafamés i tenia tots les ventatges d'un poble ben comunicat i proper a la capital. Encara ara, per a demostrar la importància de Moró, en la ~~llista~~ llista Oficial del Codi Postal d'Espanya, del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions de 1986 a Sant Joan de Moró se li dóna tratamiento d'identitat pròpia amb el nº 12130. Però ancem a lo nostro; les memòries ens ha despertat els records dels anys 30. i en un escenari molt diferent. Allò ho havia una altra forma de vida, perquè la situació econòmica era més amplia i més segura. El canvi es notava en simple vista, les famílies de les cases jo donaven a entendre que el benestar no es podia amagar.

Jo vaig fixar-me a l'escola i des de la primera s'emplenà de xiquets. i tinc que confessar que aquestos alumnes eren d'altra classe, més espavilats perquè estaven més en contacte amb la civilització, vull dir que aquestos xiquets havien vist i gojat de coses que desconeixien per complert els de la muntanya, havien vist la mar, i els vaixells, el tren, la fàbrica de la Magdalena, ~~amb~~ no sols amb les llegendes de les paredes dels torrens, sinó les barraques, els cavallets, la nòria, el circ, i la gent i els establiments de la capital, que tot plegat, ajuda i cultiva.

El terreny estava adobat; amb uns alumnes així es podien fer moltes coses, i al tornar jo de l'Escola d'Estiu de Barcelona l'any 1932, ~~on~~ havia tractat als companys que practicaven en les seves escoles la Tècnica Freinet, vaig encoratjar-me i començaren a treballar amb ella, amb una adhesió i un afany de col·laboració per part dels alumnes que tot ànim sobre vaig. Publicàvem ~~la revista "SEMBRA"~~ el quaderns escolars "SEMBRA", s'inicià la col·laboració interescolar i finalment els materials alumnes es feren el llibre de lectura colar.

la ~~llista~~ llista Oficial del Codi Postal d'Espanya, del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions de 1986 a Sant Joan de Moró se li dóna tratamiento d'identitat pròpia amb el nº 12130. Però ancem a lo nostro; les memòries ens ha despertat els records dels anys 30. i en un escenari molt diferent. Allò ho havia una altra forma de vida, perquè la situació econòmica era més amplia i més segura. El canvi es notava en simple vista, les famílies de les cases jo donaven a entendre que el benestar no es podia amagar.

Jo vaig fixar-me a l'escola i des de la primera s'emplenà de xiquets. i tinc que confessar que aquestos alumnes eren d'altra classe, més espavilats perquè estaven més en contacte amb la civilització, vull dir que aquestos xiquets havien vist i gojat de coses que desconeixien per complert els de la muntanya, havien vist la mar, i els vaixells, el tren, la fàbrica de la Magdalena, ~~amb~~ no sols amb les llegendes de les paredes dels torrens, sinó les barraques, els cavallets, la nòria, el circ, i la gent i els establiments de la capital, que tot plegat, ajuda i cultiva.

El terreny estava adobat; amb uns alumnes així es podien fer moltes coses, i al tornar jo de l'Escola d'Estiu de Barcelona l'any 1932, ~~on~~ havia tractat als companys que practicaven en les seves escoles la Tècnica Freinet, vaig encoratjar-me i començaren a treballar amb ella, amb una adhesió i un afany de col·laboració per part dels alumnes que tot ànim sobre vaig. Publicàvem ~~la revista "SEMBRA"~~ el quaderns escolars "SEMBRA", s'inicià la col·laboració interescolar i finalment els materials alumnes es feren el llibre de lectura colar.